

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 2. Papa cum Græcis Ferraria Florentiam abit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](#)

Sæcul. XV. tificali ornatu insignis, Cardinalibus, Ar-
A. C. 1439. chiepiscopis, Episcopis, ceterisque Präla-
tis stipatus consessum adiit, & Archiepis-
copum Gradensem ambonem condescen-
dere jussit, ut translationis Bullam perleg-
ret, qua latino idiomate recitata Archi-
episcopus Mitylenensis Imperatoris ius-
eandem Græce redditam promulgavit.
Ea hisce verbis concepta erat: Conven-
rat Ferrariae Synodus Oecumenica eo con-
flio, ut illam inibi absolveremus, sed quia eam
urbem pestis mortisera obsidet, idque hyberno
tempore, ne vere etiam grassetur, secundum
leges & Canones Synodum hanc Ferraria
transferimus Florentiam.

§. II.

*Papa cum Græcis Ferraria Flor-
tiam abit.*

Conc. Gen. Hoc diplomate promulgato, mox Pa-
Labb. to. 13. pa de necessario commeatu, aliisque
p. 219. itineris subsidiis liberaliter Græcis provi-
debat, atque eisdem die duodecima Ja-
nuarii pro quatuor mensium spatio bi-
mille quadringentos duodecim florenos
numerari præcipiebat, ac undeviginti flo-
renorum millia Constantinopolim mitte-
bat, ut urbs illa adversus Turcarum im-
petus muniretur. Tandem sexta deci-
ma Januarii Ferrariensem civitatem reli-
quit: ante illum præferebatur juxta avi-

Sguropul.
hist. Conc.
Flor. sect. 7.
cap. 14.

tam summorum Pontificum ita facientium Sæcul. XV.
consuetudinem Sacratissima Eucharistia in A.C. 1439.

arcula quadam reposita, quam Viri plurimi
accensos cereos gestantes comitabantur.

Postea Eugenius tiaram in capite gerens
Pontificali amictu, atque Majestate in-
signis equo vehebatur, Marchione Fer-
rariensi frænum tenente, donec Eugenius
extra urbem egressus esset. Hoc comi-
tatu delatus est ad Monasterium S. Anto-
nii, quod, utpote cuidam flumini pro-
ximum, peropportunum judicabatur, ut
Papa navem conscenderet, indeque Mu-
tinam, urbem Ferrariam inter & Floren-
tiā via paulisper ad dexteram declinan-
te sitam, concederet. Ergo in dicto Mo-
nasterio substitit, & eodem die diversatus
est, hymnumque vespertinum decantari
jussit; celebrabatur enim ibidem S. An-
tonii vigilia; postera autem die decima
septima Januarii Mutinam perveniens
prandio se refecit. Inde itinere terrestri
Florentiam contendit, illum semper co-
mitante Marchione Ferrariensi, & præsi-
diaria armatorum manu ejusdem latera
cingente. Hæc de itinere Eugenii ex Græ-
cis concilii Florentini actis mox relata, æ-
gre concordari valent cum iis, quæ S. An-
toninus, & Sguropulus nobis testata re-
liqueunt; Narrant illi, quod Papa tan- Antonin. tit.
22. c. II.
tum viginti domesticis stipatus, cum ho- Sguropul.
stium insidias suminopere vereretur, non- loc. cit.

Dd 3

nisi

Sæcul. XV. nisi sub alieno habitu per aversa, ac de
 A. C. 1439. via itinera periculum evaserit. Ex ille
 Labbe Conc.
 tom. 13. p.
 1032. & 222. dem græcis hujus Synodi actis, quæ Im-
 peratoris & Patriarchæ in urbem Floren-
 tinam ingressam summopere deprædi-
 cant, discimus, Græcos, Papa jamjam
 discedente paucos adhuc dies Ferraria
 commoratos fuisse.

Ubi omnes Florentiæ advenerant
 Græci in Palatio Imperatoris congregati
 de Sessionibus, quomodo essent peragen-
 dæ, consilium habuerunt, ac ex suis quo-
 dam ablegarunt, qui Latinis significarent
 ex parte sua præsto esse omnia, nilque
 reliquum, quam ut ipsi Sessiones inchoe-
 rent. Latinis vero sciscitantibus, an con-
 ventus publice, vel privatim haberi deli-
 derent, responderunt Græci, magis si
 privata probari colloquia. Igitur ad eri-
 tandum confusionis periculum conclusum
 est, ut deinceps in summi Pontificis po-
 latio conventus agerentur. Jamque ad
 illud accedere parati erant omnes, & ec-
 ce! Patriarcha gravi morbo corripitus,
 tamque pertinaci pedum tumore tenetus,
 ut nequidem moveri valeret. Quapro-
 pter Patres Sessionem primam Concilii
 Florentini ad feriam quintam secundæ
 hebdomadæ in quadragesima, quæ erat
 vigesima sexta Februarii dies, distulerunt,
 ingenti Patriarchæ desiderio, qui saltem

EU
 pri
 sat
 C
 no
 ad
 ha
 te
 In
 str
 qu
 co
 re
 G
 ra
 fi
 to
 a
 a
 e
 I
 n
 d
 t
 t
 p
 e
 s
 pri

, ac d.
Ex i.
quæ l.
n Flore
depræd
jamjan
Ferran
venerant
ngregati
perage
uis quo
ificarent
nilque
s inchoate
, an co
peri deli
magis sibi
r ad ev
onclusum
ificis pa
nque ad
es, & e
orripit
tenetur,
Quapro
Concili
secund
quæ erat
tulerunt
ii saltem
pri

primæ huic Sessioni interesse optaverat, **Sæcul. XV.**
satisfacturi.

A. C. 1439.

§. III.

Prima Concilii Florentini Sessio.

Cæpta est ergo præstituto die prima *Conc. fo. 15.*
Florentinæ Synodi sessio, cui tamen *p. 223.*
non minus ac subsequentibus Patriarcha
adversa valetudine præpeditus, assistere
haud poterat. Totam hanc Sessionem
tenuit prolixus admodum Dialogus inter
Imperatorem doctrinæ splendore illu
strem, & Cardinalem Julianum, tandem
que conclusum, ut ad conciliandam con
cordiam utrinque opportuna excogita
rentur media, ac propterea convenirent
Græci, de modo ineundæ pacis delibe
raturi, suumque consilium in proxima Ses
sione aperturi. Quo comperto Impera
tor unacum Prælatis Patriarchæ domum
accessit, & de via in hoc rerum cardine
aggredienda consilium iniit. Verum cun
cti Præfules Imperatori respondebant:
*Nos medium ullum nec habemus, nec propo
nimus: sed quia die Sabbati debemus respon
dere latinis, prompti quidem sumus, sed pe
tit Imperium tuum, ut pars utraque priva
tim conveniamus, & Deus de unionis modo
providebit.* Idcirco Græci septem ex suis
elgebant, qui Latinorum argumentis re
sponderent: hi erant, Antonius Hera
cleen-

Dd 4